

Ichauhuahua

Téma

Zase jsme chodili po Tatrách a poznávali, že dát si do těla je pěkný. Dávná hora Ichauhuahua nám zase umožnila, abychom se něco dozvěděli o pravěku.

Průběh dobrodružství

Lezli jsme na Ichauhuahuu, pravěkou Horu deštivého úsměvu, o jejíž existenci jsme se dozvěděli v prestižním časopise Objevy v souvislostech. Z něj jsme získali i příběh o pravěkých lidech, který převyprávěli podle starých maleb na stěnách jeskyně současní vědci. Podle něj se pravěcí lidé snažili vylézt na vrchol Ichauhuahuy a boha Deštráda tam poprosit o životadárný déšť. Čím více děti chodily, tím větší šanci zdolat vrchol ve výšce 9999 metrů měly. Dva dny jsme lezli po horách, třetí jsme aktivně odpočívali v táboře.

Postavy v příběhu

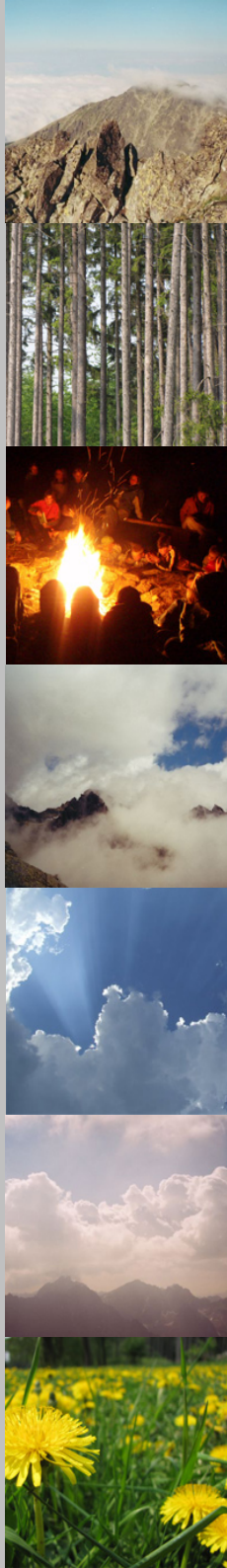
Členové kmene Doudlebů - Nehtík, Spol, Kulíhrach, Rumík, Janeba, Kotleba, Záruba, Votruba, Pinduš, Drkoš a desítky dalších. A samosebou Deštrád, bůh deštivého úsměvu.

Velké túry

Slavkovský štít, Jahňací štít, Koprovní štít, Velká Svišřovka, Rysy, Baranie rohy, Prielom.

Malé túry

Vyšné Hógy, Malá Svišřovka, Hincové plesá, Velká Svišřovka, Téryho chata, Chata pri Zelenom plese.

Co jsme měli na táboře

Jak se poznala naše horolezecká skupina. Šňůrka jednou omotaná kolem ruky. Symbolizovala, že jsme na jednom laně.

Bodování jednotlivců a systém tohoto bodování. Délka a převýšení túry vytvořily počet výškových metrů, které se započítávaly do celkového bodování. Každý lezl na Ichauhahuu a zdolával postupné tábory. Jejich úspěšné dosažení se projevilo dvojitým způsobem – známkou do knížečky a provrzaným a natřeným kouskem různých druhů koření na krk. Na nástěnce visel obrázek Ichauhahuy, rozdělené na postupné výškové tábory. Z její paty vedly cestičky až na vrchol, pro každé dítě jedna.

Knížečky. Lepily se do ní známky označující získanou hodnotu. V druhé části se nacházela schematická mapka Vysokých Tater, do níž si děti zakreslovaly trasu túr a jejich přesný průběh včetně kilometrů a převýšení.

Postupné výškové tábory aneb Hodnosti.

1. Tábor barevných bobulí (1732 mnm)
2. Tábor u kamzičí jámy (3157 mnm)
3. Tábor vzteklého psa (4793 mnm)
4. Tábor hojivého listu (6821 mnm)
5. Tábor u kamenného mlýnku (8069 mnm)
6. Hora deštivého úsměvu Ichauhahua (9999 mnm)

Vlajky. Byly tři, všechny se znakem tábora. Největší visela na kůlu v táboře. Dvě střední jsme s sebou nosili na velké a malé túry a zaznamenávali jsme na ni všechny dosažené vrcholy.

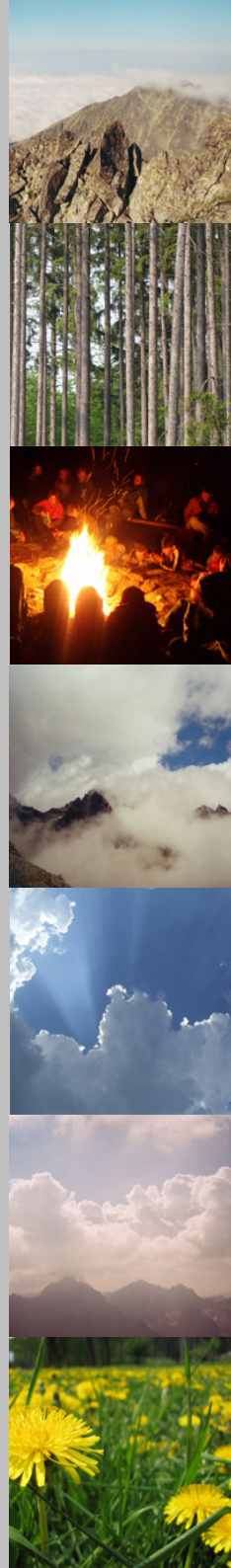

Tričko. Se znakem tábora.

Závěrečný dar. Malé trojčipé vlaječky se znakem tábora, na špejli usazené v dřevěném podstavci.

Vedoucí

HV	Olda Machač
OV	Hruška Macháčová
	Pavel Prochor Procházka
	Ondra Brouk Škvor
	Martina Opina Hedbávná
	Pavel Nováček
	Eva Tootsie Zlámalová
Kuchařka	Hruška a všichni
Řidič	Olda Machač
Zdravotník	Paul Keating

Děti

Bára Aunická

Markéta Aunická

Hana Babáková

Líba Hájková

Vojta Havel

Laura Horáková

Zdeněk Houška

Hugo Hrubý

Mikuláš Hrubý

Marek Indra

Karel Jaček

Gábina Kárníková

Alexander Kaška

Filip Kejzlar

Adriana Koukolová

Filip Kříž

Pepa Machač

Pavla Macháčová

Alena Maroušová

Vašek Němec

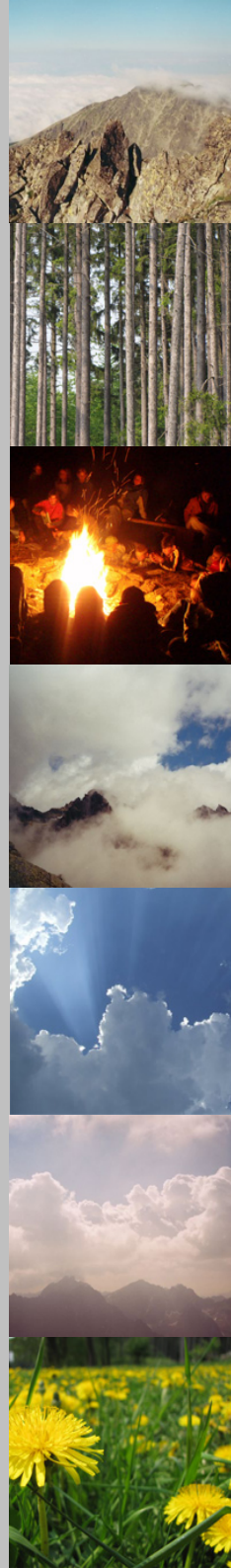
Honza Ondráček

Jan Sporťák Parkan

Martin Paša Procházka

Irena Vetechová

Jarek Vlček

Nejzdatnější horolezci

Honza Ondráček

Honza Sporták Parkan

Zajímavosti

- Pavel na nádraží ve Starém Smokovci svolával děti píšťalkou, čímž vypravil asi tři vlaky.
- Postavili jsme pícku. Správci kempu Ferovi Madejovi se natolik líbila, že si ji tam přál nechat.
- Poté, co nás před rokem zběsilé počasí donutilo těsně pod vrcholem Jahňacího štítu vzdát se pokusu o ztečení hory, tentokrát jsme uspěli. A taky jsme cestou nahoru na horu viděli kamzíky, což není zrovna běžné.
- Vlado nás vzal i na cvičné skalky. Lezli jsme, jištění lanem, na skály různých obtížností. Vlado se při jištění stačil i přezouvat. A naše výkony komentoval. „Chytla zingrouku,“ prohlásil třeba, když se Opině začala klepat noha. „Kolko si nabere, tolko spadne,“ to zase když Pavel trochu podváděl a přitahoval se po laně. Bylo to pěkné.
- Hned na první túře Markéta Aunická zjistila, že má puchýř jako prase, tak si sundala boty a na Slavkovský štít šlapala naboso.
- Snesli jsme odpad z Rysů. Třeba Olda vzal nějaký děravý pytel cementu, a protože začalo pršet, dolů došel jako betonová socha.

- Skupinka Olda, Pavla, Marek, Miki jela s horským vůdcem Vladem Tatarkou a jeho dcerou Vladkou na Spišský hrad, kde si trochu zahorolezli.
- Vlado nás vzal na speciální túru, na Baranie rohy. Poprvé to nevyšlo, protože bylo strašné počasí. Napodruhé se akce zdařila.
- Z Baranich rohov jsme pak jeli asi tři sta metrů na sněhu po botech.
- A zase jsme si pečlivě vedli Tatranskou kroniku.

